

Халілов А.Е.

кандидат економічних наук,
докторант кафедри менеджменту,
Міжнародний університет бізнесу і права

СТАТИСТИКА РОЗПОДІЛЬНОЇ СИСТЕМИ В РЕГІОНАХ

Одним із найбільш потужних механізмів, який з'явився у системі управління, є перерозподіл, в якому поєднується група прямих і непрямих впливів на економіку країни. У статті розглянуто тенденції розподільчої системи регіонів. Статистична інформація є основою, за допомогою якої можна виявити кризову ситуацію, а в подальшому завдяки механізму розподілу можна скорегувати діяльність суб'єктів господарювання. Визначено основні напрями діяльності, де необхідно здійснювати дії для стимулювання розподілу в регіонах країни. Окреслено роль інвестицій, спрямованих у промисловий сектор регіонів, та капітальних інвестицій, вкладених у непромисловий сегмент ринку. Визначено, що сталість державного інвестування необхідно вважати запорукою розвитку галузей економіки України.

Ключові слова: інвестиції, статистика, тенденція, економічний агент, фінансування.

Вступ. Розподільна система є механізмом, на основі якого відбувається перерозподіл одних економічних благ іншим агентом національного господарства. Розподіл розглядаємо з погляду економічного агента як механізм регулювання та збалансованості державної діяльності.

З одного боку, інвестиції є засобом, на основі якого йде перерозподіл у національному господарстві країни. З іншого боку, економічні дослідники приймають інвестиції як розподіл, а хтось вважає, що тільки можливість державного регулювання дає змогу цього домогтися. Тут хочеться відзначити фінансовий ринок як механізм, на основі якого ця процедура має можливість відбутися.

Аналіз останніх наукових досліджень. Проблема оптимізації процесів розподільчої системи регіонів займалися такі вчені, як: С.В. Мокичев [1], Г.Б. Новосельцева [2], О.Н. Бабурина [3], В.В. Дементьев [4], Е.І. Зайцев [5] та ін.

Мета статті полягає у вивченні тенденцій розподільчої системи регіонів.

Викладення основного матеріалу. Державне регулювання та перерозподіл дають змогу оптимально регулювати діяльність економічного агента в країні.

Як було розглянуто раніше, складності управління, а також розпізнані проблеми в країні відіграють істотну роль. Одним із найбільш потужних механізмів, який з'явився в системі управління, є перерозподіл, у якому поєднується група прямих і непрямих впливів на економіку країни.

Статистична інформація є основою, якою можна виявити кризову ситуацію, а в подальшому завдяки механізму розподілу можна скорегувати діяльність суб'єктів господарювання.

Розглянемо капітальні інвестиції за джерелами державного і місцевого бюджетів у 2010–2017 рр. у регіонах України (рис. 1).

Так, на рис. 1 показано динаміку інвестицій із державного та місцевого бюджетів у 2010–2017 рр.

У 2017 р. було максимальне капітальне інвестування за рахунок коштів державного бюджету. Мінімальне значення цього показника спостерігається в 2014 р. – 2,74 млрд. грн. Тенденція державного фінансування є позитивною, але не досягає максимального значення в 17,38 млрд. грн.

Можна відзначити необхідність великого обсягу фінансування, а також сталість державного інвестування як запоруку розвитку галузей економіки України.

Максимальне значення коштів місцевих бюджетів спостерігається в 2017 р., що сприятливо вплинуло на місцеві джерела фінансування.

Мінімальне значення цього показника спостерігається в 2010 р. – 5,73 млрд. грн., у 2014 р. – 5,92 млрд. грн., і до 2017 р. простежується постійне зростання даного показника, до 41,57 млрд. грн.

Позитивна тенденція полягає у тому, що фінансування спостерігається за місцевими джерелами. Капітальні інвестиції свідчать про активну участь місцевих органів у розвитку території.

Негативний бік питання полягає у тому, що фінансовий тягар не можна перекласти на місцеві органи влади, в яких і так із грошовими ресурсами туго [1].

Великі проекти без державної участі неможливі на місцевому рівні, можна тільки розвивати дрібні і частіше середні проекти. Економічному агенту досить складно використовувати тільки територіальні інвестиційні можливості. Нами розглянуто капітальні інвестиції на будівництво житла населення і власні кошти підприємств та організацій у 2010–2017 рр. у регіонах України (рис. 2).

На рис. 2 представлено, що капітальні інвестиції жителів спрямовані на будівництво житла, максимальне значення цього показника було в 2017 р. – 32,8 млрд. грн., а мінімальне значення спостерігаємо в 2011 р. Цей показник свідчить про те, що населення має тенденцію вкладати гроші в житло або альтернативним варіантом є ділова активність.

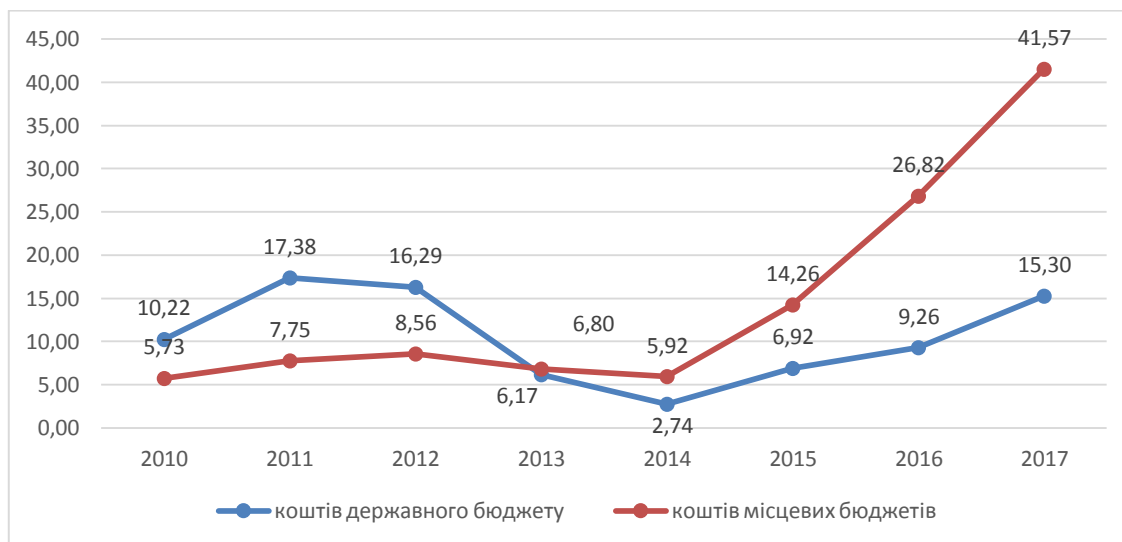

Рис. 1. Капітальні інвестиції за джерелами державного і місцевого бюджетів у 2010–2017 рр. у регіонах України [6]

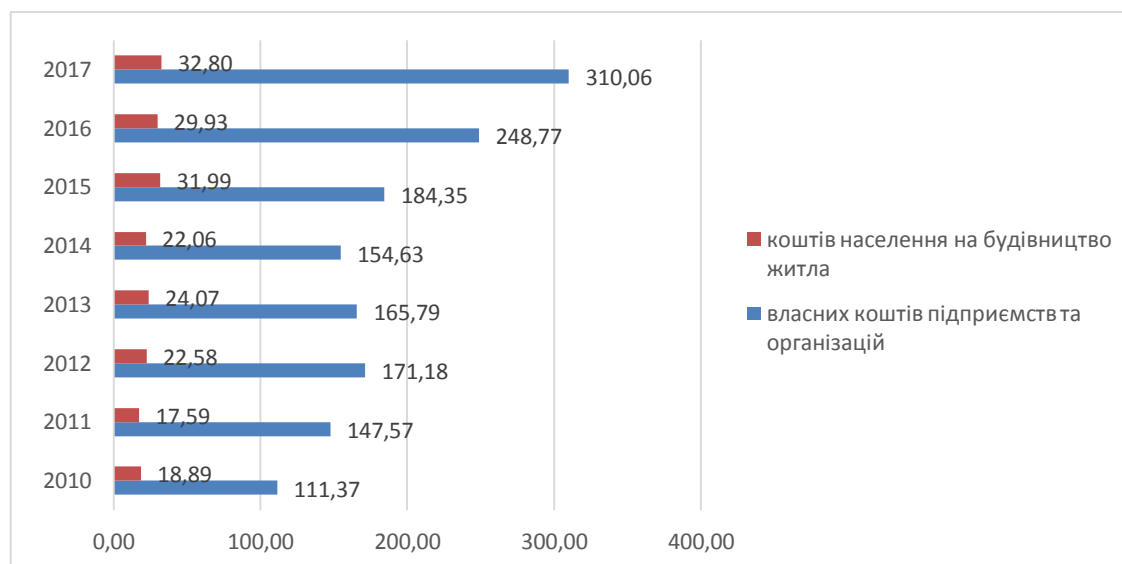

Рис. 2. Капітальні інвестиції на будівництво житла населення і власні кошти підприємств та організацій у 2010–2017 рр. у регіонах України [6]

Власні кошти організацій використовуються в капітальних інвестиціях дуже активно. Якщо з'являється складність залучення інших джерел, то виникає негативна тенденція на ринку [2].

Максимальний показник спостерігається в 2017 р., який становить 310,06 млрд. грн. Ділова активність досить висока, мінімальне значення спостерігалася в 2010 р. – 111,37 млрд. грн.

Розглянемо капітальні інвестиції за джерелами кредитів банків та коштів іноземних інвесторів у 2010–2017 рр. в Україні (рис. 3).

На рис. 3 показана динаміка капітальних інвестицій за рахунок кредитних коштів банків та іноземних інвесторів, і ми бачимо, що капітальні інвестиції за рахунок іноземних інвесторів досить маленькі. Максимальне

значення було в 2016 р. – 9,83 млрд. грн., а мінімальне значення спостерігалось в 2010 р. – 3,72 млрд. грн.

Мінімальне значення кредитів у банках спостерігається в 2015 р., значення становить 20,74 млрд. грн., а максимальне значення цього показника спостерігається в 2012 р. – 39,72 млрд. грн.

Тенденція цього показника слабо виражена і полягає у збільшенні в 2017 р. до 29,59 млрд. грн.

Нами розглянуто капітальні інвестиції за видами промислової діяльності добувної та переробної промисловості в 2010–2017 рр. в Україні (рис. 4).

Як видно з рис. 4, добувна промисловість практично стоїть на тому ж рівні за фінансуванням. Максимальне значення 2017 р. відповідає 73,88 млрд. грн., а мінімальне значення спостеріга-

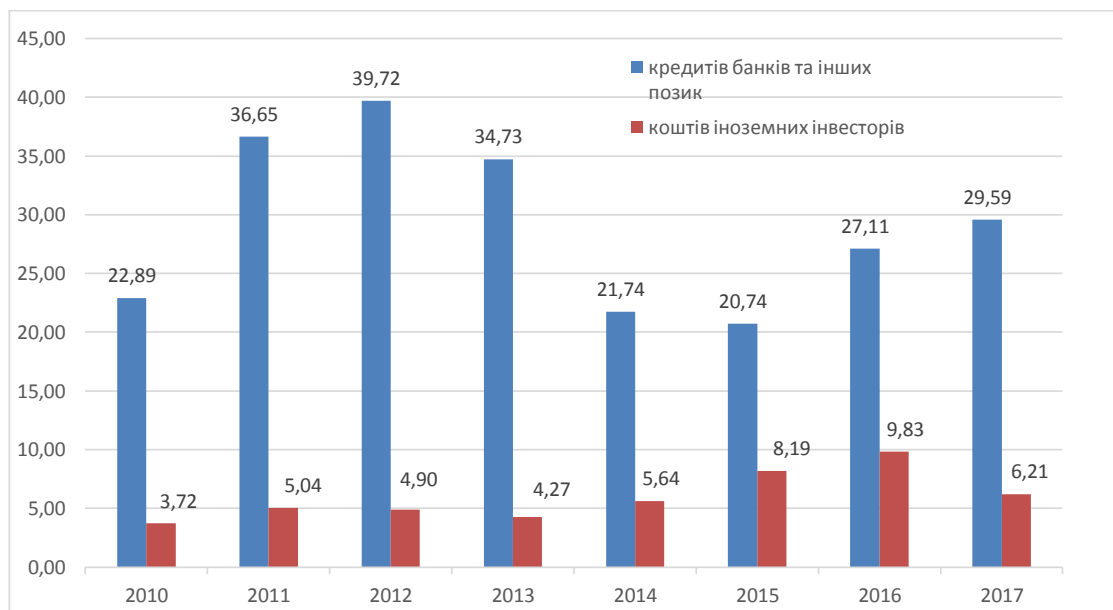

Рис. 3. Капітальні інвестиції за джерелами, кредитами в банках і засоби іноземних інвесторів у 2010–2017 рр. в Україні [6]

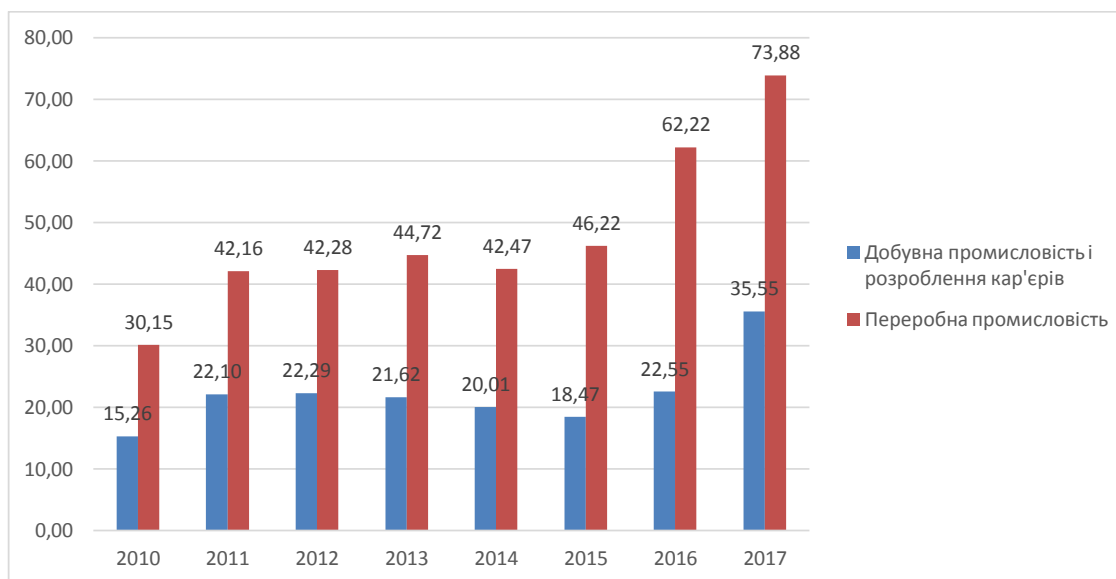

Рис. 4. Капітальні інвестиції за видами промислової діяльності добувної та переробної промисловості в 2010–2017 рр. в Україні [6]

ється в 2010 р. – 15,62 млрд. грн. Тенденція слабо позитивно виражена.

Переробна промисловість показує в останні роки бурхливий розвиток. Максимальне значення показника було в 2017 р. – 73,88 млрд. грн. У 2010 р. спостерігається мінімальне значення цього показника – 15,26 млрд. грн.

Вважаємо, що є залежність між цими показниками. За великого фінансування переробної галузі значення добувної теж збільшується. Оскільки вони взаємно доповнюють одна одну, то ресурси, отримані від видобутку, йдуть у виробництво.

Кінцева продукція найбільш вигідна економічному агенту, оскільки там відбувається додаткове зростання

вартості. Ресурси за своїми характеристиками коштують дешевше, ніж кінцевий продукт.

Під час використання всього ланцюга виробництва на території держави можна створити робочі місця і підвищити ділову активність населення.

Виробнича система базується на видобутку і переробці, тобто основна ланка національного господарства будується за цими напрямками [3].

Економічний агент зацікавлений у ухваленні рішення у видобувній промисловості. Інтерес полягає у подальшому використанні цього виду ресурсу. За недостатньої мотивації спостерігається ситуація, в якій господарюючий суб'єкт не прагне ефективно використовувати ресурси.

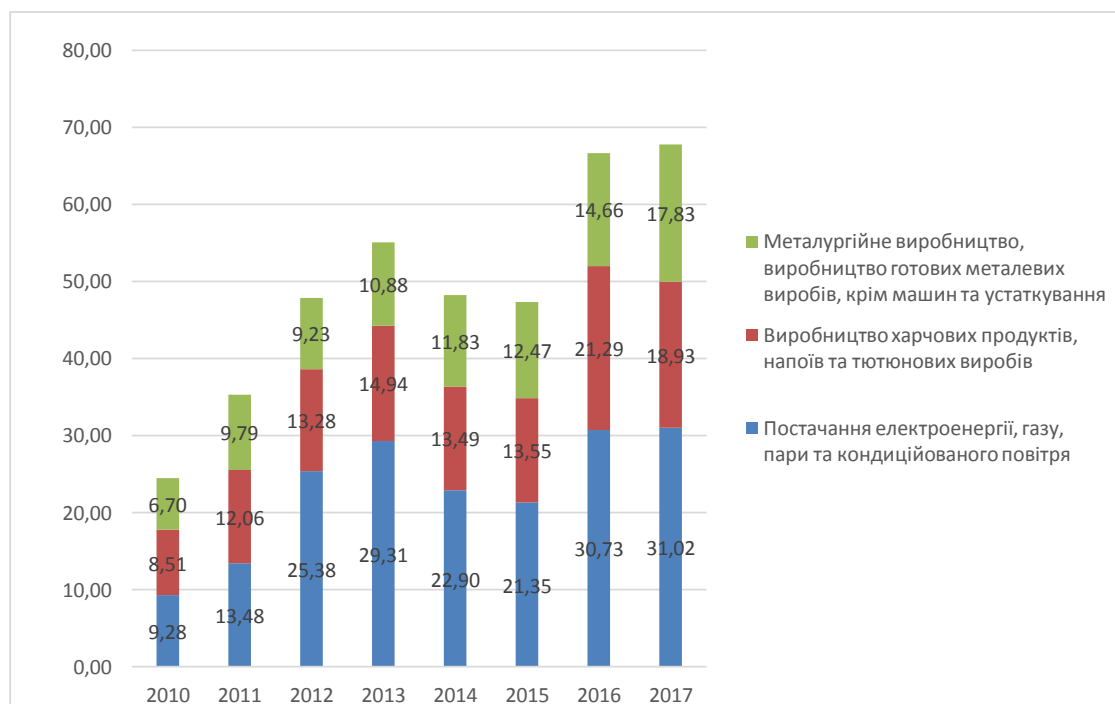

Рис. 5. Капітальні інвестиції промислової діяльності в електроенергію, виробництво харчової продукції, металургію в 2010–2017 рр. в Україні [6]

Переробна промисловість є системою, в якій складно управляти, а ефективного управління досягти ще складніше [4]

Обидва ці напрями завжди входять в категорію підвищеного ризику не тільки з погляду менеджменту, а й виникнення нещасних випадків. Безпеку персоналу треба ставити на перше місце, і розвиток слід здійснювати у цьому руслі.

Нами вивчено капітальні інвестиції промислової діяльності в 2010–2017 рр. за такими напрямками: електроенергія, виробництво харчової продукції, металургія (рис. 5).

На рис. 5 подано капітальні інвестиції в електроенергію, виробництво харчової промисловості, а також у металургію в 2010–2017 рр. У постачанні енергетичних ресурсів тенденція позитивна, спостерігається динамічне зростання даних показників. Мінімальне

значення спостерігається в 2010 р. – 9,28 млрд. грн., а максимальне значення спостерігається в 2017 р. і становить 31,02 млрд. грн. Спостерігається нестабільна тенденція з падінням, далі йде зростання. Стабільно позитивна динаміка відсутня.

У виробництві харчових продуктів динаміка стабільна. Мінімальне значення спостерігається в 2010 р. – 8,51 млрд. грн., а максимальне значення даного показника в 2016 р. – 21,29 млрд. грн.

Висновки. Таким чином, можна зробити висновок, що виробництво харчової промисловості є основою, яка повинна забезпечувати продуктову безпеку країни. Тенденція показує, що із цим завданням економічні агенти справляються, оскільки країна є сільськогосподарською і, відповідно, необхідно вдосконалювати розвиток цієї галузі економіки.

Список літератури:

1. Мокичев С.В. Теория сравнительного анализа социально-экономических систем в глобальном постиндустриальном мире. Казань: Казанский государственный университет им. В.И. Ленина, 2005. 397 с.
2. Новосельцева Г.Б. Трансформация государственного регулирования современной экономики. М.: Экономические науки, 2006. 256 с.
3. Бабурина О.Н. О влиянии экономической глобализации на динамику и отраслевую структуру грузооборота Российской Федерации Сборник научных трудов. Выпуск 13. Новороссийск: МГА им. адм. Ф.Ф. Ушакова, 2009. С. 46–49.
4. Дементьев В.В. Перспективы использования логистического подхода в обеспечении проектных организаций человеческими ресурсами. Вестник Саратовского государственного технического университета. 2011. Т. 2. № 1. С. 283–289.
5. Зайцев Е.И. Применение показателя «совершенный заказ» в логистике распределени. Логистика и управление цепями поставок. 2012. № 4(51). С. 16–22.
6. Офіційний сайт Державної служби статистики. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 06.09.2018).

СТАТИСТИКА РАСПРЕДЕЛИТЕЛЬНОЙ СИСТЕМЫ В РЕГИОНАХ

Как было рассмотрено ранее, сложности управления, а также распознанные проблемы в стране играют существенную роль. Одним из самых мощных механизмов, который появился в системе управления, является перераспределение, в котором сочетается группа прямых и косвенных воздействий на экономику страны. В статье рассмотрены тенденции распределительной системы регионов. Статистическая информация является основой, благодаря которой можно выявить кризисную ситуацию, а в дальнейшем, используя механизм распределения, можно скорректировать деятельность субъектов хозяйствования. Определены основные направления деятельности, где необходимо осуществлять действия, направленные на стимулирование распределения в регионах страны. Определена роль инвестиций, направленных в промышленный сектор регионов, и капитальных инвестиций, вложенных в непромышленный сегмент рынка. Определено, что устойчивость государственного инвестирования необходимо считать залогом развития отраслей экономики Украины.

Ключевые слова: инвестиции, статистика, тенденция, экономический агент, финансирование.

DISTRIBUTION SYSTEM STATISTICS IN THE REGIONS

As discussed earlier, the complexity of management, as well as the recognized problems in the country play a significant role. One of the most powerful mechanisms that emerged in the management system is redistribution, which combines a group of direct and indirect impacts on the country's economy. The article deals with the tendencies of the distributive system of the regions. Statistical information is the basis for which the crisis can be identified, and in the future, using the distribution mechanism, it is possible to adjust the activity of economic entities. The basic directions of activity are defined, where it is necessary to carry out actions on stimulation of distribution in the regions of the country. The role of investments directed to the industrial sector of regions and capital investments invested in the non-industrial segment of the market is determined. It is determined that sustainability of state investment should be considered as a pledge of development of branches of economy of Ukraine.

Key words: investment, statistics, trend, economic agent, financing.